STADION ŚLĄSKI

MECZ PIŁKARSKI PKME

DJURGARDEN

SZTOKHOLM

GÓRNIK

ZABRZE

E.C. 67/68

CHORZÓW

20. IX. 1967 R.

GODZINA 18,^{00}

Czy wygramy z Djurgarden?

Piłkarski mistrz Polski Górnik Zabrze.

Wyniki losowania I rundy XIII PKME wywołały w Polsce jednomyślną opinię. Mistrz Szwecji, Djurgarden, uznany został za przeciwnika, który nie powinien nastręczyć Górnikowi kłopotów z uzyskaniem awansu do dalszych rozgrywek. Przekonanie to ugruntowały jeszcze bardziej niepowodzenia Djurgardenu w Intercupie. Po zwycięstwach Zagłębia nad Szwedami 2:1 w Sztokholmie i 4:1 w Sosnowcu niektórzy doszli nawet do wniosku, że Górnik wygra z nimi różnicą 4—5 bramek.

Nie mielibyśmy nic przeciwko temu. Opinie o rzekomej słabości Djurgardenu są jednak niczym nieuzasadnione. Mistrz Szwecji jest dobrą markową drużyną, której nie można przez chwilę lekceważyć. Ci, którzy oceniają ją na podstawie wyników w Intercupie, popełniają zasadniczy błąd. Djurgarden bowiem z Pucharu Lata różni się zasadniczo od Djurgardenu, który zdobył mistrzostwo Szwecji i będzie dziś przeciwnikiem Górnika. Są to niemal dwie różne drużyny. W Sosnowcu np., grając z Zagłębiem, Djurgarden posiadał jedynie pięciu piłkarzy z pierwszej drużyny. Resztę stanowili juniorzy, zastępujący zurlopowanych lub leczących kontuzje reprezentantów. Podobnie było w pozostałych występach Djurgardenu w Intercupie.

Na co „prawdziwy" Djurgarden stać, można było częściowo stwierdzić na Stadionie Ludowym w Sosnowcu, obserwując „etatową" piątkę zespołu. Byli to zawodnicy o świetnych warunkach fizycznych, doskonale wyszkoleni technicznie i rozumiejący istotę nowoczesnej piłki (mierzone podania na dostartowanie). Uwagę zwracali przede wszystkim Lindman (reprezentant Szwecji) i Gummesson.

Pełny skład Djurgardenu wygląda następująco: **w bramce:** Ronney Pettersson; **w obronie:** Inge Karlsson, Willy Gummesson, Mats Karlsson, Bjoern Jonsson; **w pomocy:** Claes Cronqvist i Conny Granqvist; **w ataku:** Jan Svensson, Kay Wiestal, Sven Lindman, Roland Magnusson i Peder Pedersson. Oprócz Lindmana i Gummessona reprezentantami Szwecji są: Ronney Petterson, Bjoern Jonsson oraz Claes Cronqvist. Najsilniejszą formacją drużyny jest atak. Główne źródło sukcesów Djurgardenu tkwi jednak w niezwykłym wyrównaniu zespołu i idealnej współpracy wszystkich formacji. Uwaga poza tym na Ronney Petterssona. Znakomity goalkeeper, którego niełatwo zmusić do kapitulacji. Zdaniem wielu ekspertów bramkarz Djurgardenu należy do najlepszych fachowców na tej pozycji w Europie.

Oczekujemy oczywiście, że Górnik wykaże swą wyższość nad mistrzem Szwecji. Zadanie jednak, jakie czeka dziś naszą drużynę, nie jest bynajmniej łatwe. Przeciwnik jest groźny i wymaga pełnej koncentracji sił. Zagadnienie polega przy tym nie tylko na tym, aby odnieść zwycięstwo. Chcąc awansować do II rundy PKME górnicy muszą wygrać różnicą kilku bramek. W Pucharze Mistrzów bowiem o przepustce do dalszych rozgrywek w wypadku równej ilości punktów z dwóch spotkań, decyduje korzystniejszy stosunek bramkowy. Miejmy nadzieję, że obydwa te cele górnicy osiągną. Do optymizmu upoważnia progresująca od kilku tygodni forma naszego zespołu, jego ambicja, doświadczenie i... własny teren.

Życzymy wszystkim dużo emocji i zadowolenia z meczu.

ROZKŁAD JAZDY DO II RUNDY PKME

Geografia XIII edycji Pucharu Klubowych Mistrzów Europy

32 zespoły zgłosiły się do XIII edycji Pucharu Klubowych Mistrzów Europy. Do tej pory o doborze przeciwników decydowała wyłącznie urna losów. W tym roku po raz pierwszy w historii PKME, UEFA zastosowała w losowaniu spotkań rozstawienie. Innowacja ta, którą wprowadzono na stałe, miała wyeliminować bezpośrednio spotkania tzw. potentatów we wstępnej fazie rozgrywek (od eliminacji do ćwierćfinałów). Prawo do rozstawienia otrzymały kraje, których reprezentanci osiągnęli w dotychczasowych rozgrywkach najwyższe sukcesy:

a) zdobyli Puchar,

b) uczestniczyli w finale,

c) uczestniczyli w półfinale.

W ten sposób w uprzywilejowanej sytuacji znalazły się w roku bieżącym następujące drużyny: **Celtic Glasgow, Real Madryt, Benfica Lizbona, Manchester United, Rapid Wiedeń, Vasas Budapeszt, Eintracht Brunszwik, FC Juventus Turyn, St. Etienne i Sarajewo.**

Cel, jaki przyświecał UEFA osiągnięty został jednak tylko częściowo. Dalekie od ideału kryteria rozstawienia doprowadziły do tego, że obrońca Pucharu, Celtic Glasgow, otrzymał już w I rundzie za przeciwnika mistrza ZSRR, Dynamo Kijów. Podobnie ma się sprawa z Realem Madryt i Ajaxem Amsterdam. W obydwu wypadkach kandydaci na podium zwycięzców muszą walczyć z sobą już w I rundzie turnieju. Rację więc mają ci, którzy domagają się od UEFA uprzywilejowania w przyszłości nie krajów, a tych uczestników PKME, którzy w poprzednich edycjach turnieju osiągnęli najlepsze wyniki.

Tegoroczne eliminacje rozpoczęły się od walkoweru. Mistrz Albanii, Dinamo Tirana, oddał punkty bez gry Eintrachtowi Brunszwik, który tym samym zakwalifikował się już do II rundy. Kalendarzyk 30 pozostałych spotkań przedstawia się następująco:

Skeid Oslo — Sparta Praga 20.IX. — rewanż 4.X.
Besiktas Istambuł — Rapid Wiedeń 0:1 — rewanż 19.IX.
Manchester United — Hibernian Malta 20.IX. — rewanż 27.IX.
Górnik Zabrze — Djurgarden 20.IX. — rewanż 4.X.
Ajax Amsterdam — Real Madryt 20.IX. — rewanż 11.X.
Olympiakos Nikozja — Sarajewo — obydwa mecze na terenie Jugosławii
Glentoran — Benfica Lizbona 1:1 — rewanż 4.X.
Vasas Budapeszt — Dundalk 11.X. — rewanż 20.IX.
Trakija Plowdiw — Rapid Bukareszt 27.IX. — rewanż 18.X.
Valur — Jeunesse 17.IX. — rewanż 1.X.
Celtic Glasgow — Dynamo Kijów 20.IX. — rewanż 4.X.
SC Karl Marx-Stadt — Anderlecht 20.IX. — rewanż 18.X.
FC Basel — Hvidovre 20.IX. — rewanż 16.X.
Olympiakos Pireus — Juventus Turyn 20.IX. — rewanż 11.X.
St. Etienne — Kuopio Palloseura 20.IX. — rewanż 4.X.

NAJLEPSI STRZELCY 12 PKME

1955/56	Milutinović (Partizan)	7
1956/57	Violot (Manchester Utd)	9
1957/58	Di Stefano (Real)	10
1958/59	Fontaine (Reims)	10
1959/60	Puskas (Real)	12
1960/61	Agnas (Benfica)	10
1961/62	Di Stefano, Puskas, Tejada (Real)	7
1962/63	Altafini (Milan)	14
1963/64	Mazzola (Inter)	7
1964/65	Eusebio i Torves (Benfica)	9
1965/66	Eusebio (Benfica), Albert (FTC)	9
1966/67	Van Himst (Anderlecht)	6

20 WYSTĘP GÓRNIKA W PUCHARZE MISTRZÓW

Mecz Górnik — Djurgarden ma dla zabrzan jubileuszowy charakter. Mistrz Polski rozgrywa dziś 20 z kolei spotkanie w szrankach PKME. Reprezentanci naszego kraju uczestniczą w tej imprezie od 1955 roku. Niestety, jak dotąd bez większych sukcesów. Cztery awanse do II rundy rozgrywek stanowią na razie największe osiągnięcia polskich drużyn. Może wreszcie w tym roku uda się Górnikowi przełamać tę kiepską passę i awansować do ćwierćfinałów? Serdecznie mu tego życzymy.

Poniżej dotychczasowe wyniki mistrzów Polski w 12 PKME:

1955: Gwardia Warszawa — Djurgarden Sztokholm 0:0 i 1:4
1956: Legia Warszawa — Slovan Bratysława 0:4 i 2:0
1957: Gwardia Warszawa — Wismut Karlmarxstadt 3:1, 1:3 i 1:1 (o awansie Wismutu zadecydowało losowanie)
1958: Polonia Bytom — MTK Budapeszt 0:3 i 0:3
1959: ŁKS — Jeunesse Esch Luksemburg 0:5 i 2:1
1960: Legia Warszawa — Aarhus (Dania) 0:3 i 1:0
1961: Górnik Zabrze — Tottenham Londyn 4:2 i 1:8
1962: Polonia Bytom — Panathinaikos Ateny 2:1 i 4:1
Polonia — Galatasaray Stambuł 1:4 i 1:0
1963: Górnik Zabrze — Austria Wiedeń 1:0, 0:1 i 2:1
Górnik Zabrze — Dukla Praga 2:0 i 1:4
1964: Górnik Zabrze — Dukla Praga 1:4, 3:0 i 0:0
(o odpadnięciu Górnika rozstrzygnęło losowanie)
1965: Górnik Zabrze — LASK Linz 3:1 i 2:1
Górnik Zabrze — Sparta Praga 0:3 i 1:2
1966: Górnik Zabrze — Vorwaerts Berlin 2:1, 1:2 i 3:1
Górnik Zabrze — Cerweno Zname CSKA Sofia 0:4 i 3:0

Ogólny dorobek punktowy i bramkowy naszych reprezentantów.

	Ilość startów	Ilość gier	Punkty	Stos. bramk.	Zwyc.	Rem.	Por.
1) Górnik Zabrze	5	19	21	30:35	10	1	8
2) Polonia Bytom	2	6	6	8:12	3	—	3
3) Gwardia Warszawa	2	5	4	7:10	1	2	2
4) Legia Warszawa	2	4	4	3: 7	2	—	2
5) ŁKS	1	2	2	1: 7	1	—	1
razem:	12	36	37	49:71	17	3	16

GÓRNIK NA XII MIEJSCU W KLASYFIKACJI 12 TURNIEJÓW

W łącznej klasyfikacji 12 dotychczasowych turniejów Pucharu Klubowych Mistrzów Europy najlepszym zespołem jest madrycki Real. Uczestniczył we wszystkich rozgrywkach, 6-krotnie stanął na najwyższym podium zwycięzców, zdobył 113 punktów w 79 grach i zdobył 218 bramek, przy stracie 94. Drugie miejsce zajmuje Benfica, trzecie Inter.

Górnicy są na 12 pozycji ex aequo z Rapidem Wiedeń. Jeśli wygrają obydwa mecze z Djurgardenem awansują do pierwszej dziesiątki tabeli wszechczasów PKME.

25 NAJLEPSZYCH KLUBÓW W PKME

Lp.	Nazwa klubu	Ilość zwyc.	Ilość startów	Ilość spotkań	Zwyc.	Rem.	Por.	Ilość pkt.	Stos. bramek
1.	Real Madryt	6	12	79	52	9	18	113	218:94
2.	Benfica Lizbona	2	7	44	25	9	10	59	124:58
3.	Inter Mediolan	2	4	32	20	7	5	47	52:20
4.	Dukla Praga	—	7	37	19	8	10	46	67:49
5.	FC Milan	1	5	33	19	4	10	42	95:52
6.	Manchester Utd	—	3	24	16	3	5	35	66:32
7.	Glasgow Rangers	—	6	31	17	1	13	35	59:64
8.	Stade Reims	—	4	24	14	3	7	31	63:30
9.	CSKA Sofia	—	8	32	12	7	13	31	59:56
10.	Barcelona	—	2	18	11	3	4	25	45:22
11.	Partizan Belgrad	—	5	25	10	3	12	23	47:42
12.	**Górnik Zabrze**	**—**	**5**	**19**	**10**	**1**	**8**	**21**	**30:35**
13.	Rapid Wiedeń	—	5	23	10	1	12	21	39:40
14.	Vasas	—	4	19	8	4	7	20	41:25
15.	Standard Liege	—	3	16	10	—	6	20	30:21
16.	Anderlecht	—	7	26	8	4	14	20	50:59
17.	Atletico Madryt	—	2	15	9	1	5	19	35:16
18.	Borussia Dortmund	—	3	18	8	3	7	19	44:31
19.	Feyenoord	—	3	16	7	5	4	19	29:24
20.	Dinamo Bukareszt	—	5	18	9	1	8	19	32:37
21.	Liverpool	—	2	14	7	4	3	18	28:17
22.	Crvena Zvezda	—	5	19	7	4	8	18	40:33
23.	Young Boys	—	4	15	6	5	4	17	27:26
24.	Olimpia Nice	—	2	14	7	2	5	16	29:25
25.	Celtic Glasgow	1	1	9	7	1	1	15	18: 5

POPULARNOŚĆ PUCHARU MISTRZÓW

Rok	Ilość rozegr. meczów	Ilość bramek	Ilość widzów	Przeciętna na mecz
1955/56	29	127	912 000	31 450
1956/57	44	170	1 786 000	40 590
1957/58	48	189	1 790 000	37 290
1958/59	55	199	2 010 000	36 545
1959/60	55	218	2 780 000	50 545
1960/61	51	166	1 850 000	36 274
1961/62	55	221	2 315 000	45 727
1962/63	59	214	2 158 000	36 593
1963/64	61	212	2 180 000	35 737
1964/65	62	215	2 577 000	41 564
1965/66	58	224	2 113 000	36 431
1966/67	65	211	2 248 000	34 584

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO „ZABRZE“ w Zabrzu

zatrudni od zaraz:

operatorów dźwigów i sprzętu z zakresu tzw. małej mechanizacji prac za- i wyładunkowych.

Wynagrodzenie według Zbiorowego Układu obowiązującego w przemyśle węglowym. Zgłoszenia przyjmuje i informacji udziela Dział Zatrudnienia i Spraw Socjalnych kopalni „Zabrze“ w Zabrzu, ul. Lompy 11.

PUCHAROWE CIEKAWOSTKI

● CZY PAMIĘTACIE pierwszy występ Górnika Zabrze w Pucharze Klubowych Mistrzów Europy? Odbywał się on na tym samym Śląskim Stadionie w 1961 roku. Górnik grał z mistrzem Anglii, słynnym Tottenhamem, odnosząc sensacyjne zwycięstwo 4:2. Nasza drużyna prowadziła już 4:0, ale desperacki zryw „kogutów", w którym nie przebierały w środkach, pozwolił im uniknąć klęski. Barw Górnika broniła wówczas następująca jedenastka: Kostka, Franosz, Oślizło, Olszówka, Floreński, Kowalski, Wilczek, Pol, Musiałek, Jankowski, Lentner.

● W 19 SPOTKANIACH, jakie rozegrał dotychczas Górnik w Pucharze Mistrzów tylko dwóch zawodników figurowało zawsze w składzie drużyny: Stanisław Oślizło i Ernest Pol. Staszek Oślizło będzie więc dziś jubilatem. Mecz z Djurgardenem stanowi jego 20 występ w PKME. Ernest Pol wycofał się już, niestety, z czynnego życia sportowego i poprzestanie na „dziewiętnastce". Po 16 razy barw zabrzan bronili: Lentner, Szołtysik i Wilczek; 15 razy Kowalski; po 14 razy Floreński, Musiałek, Olszówka i Lubański; 12 razy Kostka; 7 — Gomola; 6 — Kuchta; po 5 Gwozdek i Olek; po 2 — Jankowski i Franosz; po razie Gawlik, Czok i Olejnik.

● PIERWSZĄ BRAMKĘ dla Górnika w meczach PKME zdobył Musiałek. Najwięcej celnych trafień w dotychczasowych meczach zanotował jednakże Ernest Pol. Zawodnik ten uzyskał w sumie 11 bramek, około 60 procent ogólnej zdobyczy Górnika. Reszta była dziełem 5 piłkarzy. Po 5 bramek uzyskali Lubański i Musiałek, 4 Szołtysik, 3 Wilczek i jedną Lentner. Jeden gol dla Górnika padł z samobójczego strzału.

● DO TRADYCJI należą już występy Górnika w PKME na chorzowskim stutysięczniku. Pojedynek z Djurgardenem będzie siódmym meczem naszej drużyny na tym obiekcie. Sześć dotychczasowych oglądało w sumie 475 000 widzów. Warto podkreślić również, że w rozgrywanych na Stadionie Śląskim spotkaniach PKME górnicy odnieśli 5 zwycięstw, a jedynej porażki doznali w 1965 roku ze Spartą Praga (1:2).

● NAJLEPSZĄ KASĘ w PKME zanotował skarbnik Górnika w 1963 roku. Mecz naszej drużyny z wiedeńską Austrią ściągnął wówczas na Stadion Śląski „nadkomplet" 120 000 widzów. Drugie miejsce pod względem zainteresowania publiczności zajmują dwa spotkania z Duklą (1963 i 1964), które zgromadziły po 100 000 widzów. Dopiero na czwartym miejscu znajduje się mecz z Tottenhamem z 60 000 widzów. Najmniejszą frekwencję miał rewanżowy pojedynek Górnik — Sparta Praga — 30 000.

● WYNIKI GÓRNIKA w PKME byłyby z całą pewnością lepsze, gdyby przy urnie losów sprzyjało mu większe szczęście. Do tej jednak pory drużyna nasza otrzymywała w przydziale czołowe zespoły klubowe Europy już w eliminacjach. I tak w 1961 roku Górnik wpadł na Tottenham; w 1963 roku na wiedeńską Austrię, a potem Duklę; w 1964 roku wylosował znów Duklę; w 1965 roku LASK Linz (Austria), a następnie Spartę. Wreszcie w roku ubiegłym najpierw berliński Vorwaerts, potem CSKA Cerweno Zname Sofia. Jakże łatwiejszą drogę awansu od naszej drużyny miały FC Zuerich (1964) i Eto Gyoer (1965). Obydwa te zespoły, walcząc z mistrzami Cypru, Malty, Luksemburga i innymi „słabiznami" znalazły się aż w półfinałowych czwórkach. Prawdziwe „dzieci szczęścia".

● WE WSZYSTKICH 12 dotychczasowych edycjach PKME startowali mistrzowie 15 następujących państw: Hiszpanii, Francji, NRF, Włoch, Austrii, Belgii, Danii, Szkocji, Węgier, Holandii, Portugalii, Jugosławii, Szwecji, Szwajcarii i Polski.

● REKORDZISTĄ STARTÓW w PKME jest madrycki Real. Sześciokrotny zwycięzca tej konkurencji uczestniczył we wszystkich dotychczasowych turniejach. Drugie miejsce pod względem ilości startów należy do... CSKA Cerweno Zname Sofia, który uczestniczył w 8 rozgrywkach.

● CELTIC GLASGOW jest pierwszym zespołem niełacińskim na liście zdobywców PKME. Do roku bieżącego bowiem trofeum to zdobywali wyłącznie reprezentanci Hiszpanii, Portugalii i Włoch. Najpierw przez pięć lat triumfował Real (1955—1960). Następnie przez dwa lata rundę honorową odbywała Benfica, rok 1963 przyniósł sukces AC Milan, czwartym z kolei zwycięzcą (w latach 1964 i 1965) był Inter, a w 1966 roku na tronie znalazł się po raz szósty Real.

● DOTYCHCZASOWI FINALIŚCI PKME: Real, Celtic, Inter, Benfica, Milan, Reims, Fiorentina, Eintracht Frankfurt, Barcelona, Partizan Belgrad.

● CELTIC GLASGOW i REAL MADRYT są jedynymi drużynami w historii europejskiego futbolu, którym udało się w tym samym roku zdobyć mistrzowski tytuł, puchar krajowy i Puchar Klubowych Mistrzów Europy.

● Z OKAZJI zwycięstwa Celtiku w tegorocznym PKME, wydany został specjalny srebrny pamiątkowy medal. Znajduje się na nim sylwetka Pucharu oraz napis „Celtic Football Club 1966/67, zdobywcą Pucharu Europy, zdobywcą Pucharu Szkocji, mistrz Szkocji". Medal kosztuje 58 i pół szylingów.

● XII EDYCJA PKME odbywa się już według tych samych zasad, co Puchar Pucharów Europy. Oznacza to, że bramki zdobyte w meczu wyjazdowym liczą się podwójnie w wypadku remisowego bilansu dwóch spotkań. Reguła ta jednak obowiązuje jedynie do ćwierćfinałów. W dalszych rozgrywkach — jeśli obydwie drużyny zdobędą po 2 punkty — o awansie decydować będzie mecz na neutralnym terenie.

● OD ROKU BIEŻĄCEGO zdobywca PKME otrzymuje bardziej wartościowe trofeum niż poprzedni zwycięzcy. Nowy puchar, wykonany z czystego srebra i ważący 8 kg, wykonał na zamówienie UEFA złotnik z Zurychu, Hans Stadelman. Stary puchar przyznany został, uchwałą Europejskiej Federacji Piłkarskiej, na własność Realowi w dowód uznania dla jego rekordowych osiągnięć w tej konkurencji.

● NOWY TURNIEJ to dziesiątki nowych zagadek, setki większych i mniejszych problemów dla każdego z uczestników. Pytanie nr 1 to oczywiście, czy Celtic Glasgow powtórzy swój tegoroczny sukces? Zapytany o to trener drużyny szkockiej, Jock Stein, odpowiedział, że nie będzie to łatwe. „Poziom w piłkarstwie europejskim — oświadczył on — jest bardzo wyrównany, inni pracują niemniej intensywnie od nas, każdy mecz będzie w tej sytuacji wielką loterią". Stein wie co mówi. Tegoroczne rozgrywki klubowych mistrzów Europy zapowiadają się rzeczywiście wyjątkowo ciekawie. Dziś pierwsze spotkania. Pucharowa kurtyna idzie w górę, przez osiem miesięcy na scenie piłkarskiej Europy rozgrywać się będzie pasjonujący spektakl, w którym — miejmy nadzieję — niepoślednia rola przypadnie drużynie Górnika. Aktorom i widzom życzymy najlepszych wrażeń.

* * *

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO
„MAKOSZOWY"
W ZABRZU

zatrudni natychmiast: górników, ładowaczy, cieśli górniczych oraz robotników niewykwalifikowanych w wieku od 18 do 40 lat przy pracach dołowych

HISTORIA 12 PUCHARÓW OD REALU DO CELTIKU

1955 — 56

Startowało 16 klubów
Półfinały: Reims (Francja) — Hibernian (Szkocja) 2:0, 1:0; Real Madryt — Milan (Włochy) 4:2, 1:2. Finał odbył się w Paryżu. Real — Reims 4:3 (2:2).

1956—57

Startowały 22 kluby
Półfinały: Fiorentina (Włochy) — Crvena Zvezda Belgrad 1:0, 0:0, Real Madryt — Manchester United 3:1, 2:2. Finał rozegrano w Madrycie. Real — Fiorentina 2:0.

1957—58

Startowały 24 kluby
Półfinały: Real Madryt — Vasas Budapeszt 4:0, 0:2, Manchester United — Milan 2:1, 0:4. Finał rozegrano w Brukseli. Real — Milan 3:2.

1958—59

Startowało 25 klubów
Półfinały: Young Boys (Szwajcaria) — Reims 1:0, 0:3, Real Madryt — Atletico Madryt 2:1, 0:1, 2:1. Finał odbył się w Stuttgarcie. Real — Reims 2:0.

1959—60

Startowało 26 klubów
Półfinały: Eintracht Frankfurt (NRF) — Glasgow Rangers (Szkocja) 6:1, 6:3. Real Madryt — Barcelona 3:1, 3:1. Finał rozegrano w Glasgow. Real — Eintracht 7:3.

1960—61

Startowało 28 klubów
Półfinały: Barcelona — HSV (NRF) 1:0, 1:2, 1:0), Benfica Lizbona — Rapid Wiedeń 3:0, 1:1. Finał odbył się w Wiedniu. Benfica — Barcelona 3:2.

1961—62

Startowało 29 klubów
Półfinały: Benfica — Tottenham Londyn 3:1, 1:2, Real Madryt — Standard Liege 4:0, 2:0. Finał rozegrano w Amsterdamie. Benfica — Real 5:3.

1962—63

Startowało 30 klubów
Półfinały: Feijenoord (Holandia) — Benfica 0:0, 1:3, Milan — Dundee (Szkocja) 5:1, 0:1. Finał odbył się w Londynie. Milan — Benfica 2:1.

1963—64

Startowało 31 klubów
Półfinały: Real Madryt — FC Zuerich (Szwajcaria) 2:1, 6:0, Borussia Dortmund (NRF) — Inter Mediolan 2:2, 0:2. Finał rozegrano w Wiedniu. Inter — Real 3:1.

1964—65

Startowało 31 klubów
Półfinały: Benfica — Vasas Eto Gyoer (Węgry) 1:0, 4:0, Liverpool (Anglia) — Inter Mediolan 3:1, 0:3. Finał rozegrano w Mediolanie. Inter — Benfica 1:0.

1965—66
Startowało 31 klubów
Półfinały: Partizan Belgrad — Manchester United 2:0, 0:1, Inter Mediolan — Real 0:1, 1:1. Finał odbył się w Brukseli. Real — Partizan 2:1.

1966—67
Startowały 33 kluby
Półfinały: Celtic Glasgow — Dukla Praga 3:1, 0:0, Inter Mediolan — CSKA Sofia 1:1, 1:1, 1:0. W finale, który odbył się w Lizbonie, Celtic pokonał Inter 2:1.

„ZŁOTE BUTY" „SPORTU" DLA STASZKA OŚLIZŁY

Po raz trzeci w swej karierze sportowej kapitan Górnika Zabrze, Stanisław Oślizło, został zwycięzcą popularnego challenge'u redakcji „Sportu" o tytuł piłkarza roku. Poprzednio Oślizło otrzymał to wyróżnienie w latach 1961 i 1963.

Challenge „Sportu" polega na punktowaniu formy poszczególnych zawodników w meczach ligowych notami od 1 do 5. Piłkarz, który zbierze w danym sezonie najwięcej punktów, otrzymuje pamiątkowe „Złote buty" oraz nagrodę rzeczową. Stanisław Oślizło otrzymał następującą serię not w sezonie 1966/67: 2,5 — 1 — 2,5 — 2,5 — 3 — 1,5 — 2,5 — 2,5 — 4 — 2 — 2,5 — 1,5 — 2,5 — 1,5 — 3 — 4 — 3 — 3,5 — 2,5 — 2 — 2,5 — 3 — 2,5 — 2. Ogłaszając jego końcowy sukces redakcja „Sportu" stwierdziła, że tytuł piłkarza nr 1 sezonu 1966/67 dostał się w godne ręce, że kapitan Górnika demonstrował najrówniejszą formę, był podporą swego zespołu, zawsze wyróżniał się na murawie koleżeńskością i dżentelmeńską postawą.

Dziś, przed meczem z Djurgardenem, nastąpi wręczenie naszemu laureatowi „Złotych butów" redakcji „Sportu". Serdecznie gratulujemy mu tej nagrody, życząc, aby zdobył ją również w nowym sezonie. Prosimy o gorące brawa dla Stanisława Oślizły.

A oto dotychczasowi zdobywcy „Złotych butów" redakcji „Sport":

1957 Edward Szymkowiak — Polonia
1958 Edward Szymkowiak — Polonia i Robert Grzywocz — ŁKS
1959 Roman Korynt — Lechia Gdańsk
1960 Roman Korynt — Lechia i Henryk Szczepański — ŁKS
1961 Stanisław Oślizło — Górnik
1962 Jan Liberda — Polonia
1963 Stanisław Oślizło — Górnik
1964 Ernest Pol — Górnik
1965 Edward Szymkowiak — Polonia
1966 Edward Szymkowiak — Polonia
1967 Stanisław Oślizło — Górnik

ŻEGNAMY ERNESTA

Nie wielu jest w historii naszego futbolu piłkarzy, którzy dostarczyli nam tylu wzruszeń, rozegrali tyle wspaniałych spotkań, zdobywali dziesiątki tak fantastycznych bramek. Ernest Pol — bo o nim tu mowa — przygotowywał się jeszcze do występów w nowym sezonie, przebywał na zgrupowaniu w Tihany i Warnie, trenował razem z kolegami z Górnika. Ale po powrocie do Zabrza podjął nieodwołalną decyzję: czas zakończyć karierę, pożegnać się z piłką, z kolegami z drużyny klubowej i reprezentacji, z tysiącami jeszcze nie tak dawno oklaskujących go kibiców. I nadszedł ten nieodwołalny w karierze każdego zawodnika dzień: rozstanie się z murawą.

Każde pożegnanie ma w sobie coś z melancholii. Pożegnanie z Ernestem szczególnie. Jeśli policzymy jego wielkie mecze, zasługi najpierw dla Legii, następnie Górnika, dla reprezentacji, wówczas okaże się, że Pol to poważny rozdział historii polskiego powojennego futbolu, jeden z jego najpiękniejszych kwiatów. Trudno w krótkim pożegnalnym artykuliku wyliczyć zasługi wyborowego snajpera, wielkiego dyrygenta. Do tego potrzeba specjalnej książki.

Wyliczmy więc w telegraficznym skrócie: 49 występów w koszulce z Białym Orłem udokumentowane 40 bramkami. W strzeleckiej branży Ernest jest rekordzistą w reprezentacji i ekstraklasie. W ligowych meczach aż 186 razy zmuszał bramkarzy do wyjmowania piłek z siatki. Tego rekordu przez długie lata chyba nikt nie poprawi. Osiem tytułów mistrzowskich zdobytych przez zabrzan, to również lwia część jego zasługi. Raz ze swoimi kolegami z Górnika wykonał honorową rundę z Pucharem Polski. Dwukrotnie przyjmował gratulacje za zdobycie tego trofeum przez wojskowych stolicy. Wielkie mecze zabrzan ze znanymi zagranicznymi przeciwnikami odbywały się pod jego niezawodną batutą. Zachwycał swoją grą najwiekszych ekspertów piłkarskich. Oglądała go publiczność chyba na wszystkich wielkich stadionach Europy, bronił barw Górnika w turnieju Interligi Nowojorskiej...

Odrębna kartę stanowią jego występy w spotkaniach PKME. Już nawet w „podeszłym wieku" w decydujących pojedynkach potrafił się zmobilizować, wznieść na wyżyny swoich jakże wielkich możliwości. Zaskakiwał przeciwników, którzy nigdy nie mogli przewidzieć co w danym momencie zrobi z piłką, którego ze swoich kolegów wypuści w bój, kiedy zdecyduje się na strzał. „Zdecyduje się na strzał"! To określenie powinno się wykreślić z charakterystyki gry Pola. On nigdy się nie zastanawiał, strzelał w najmniej oczekiwanym momencie. Strzelał ostro, celnie, zwodził najlepszych bramkarzy kontynentu. Był wyborowym strzelcem i strzeleckiego fachu winni się od niego uczyć wszyscy młodzi napastnicy.

Jeśli mowa o młodych, tych co to dopiero zaczynają karierę, trzeba wspomnieć o jeszcze jednej, jakże ważnej zalecie Ernesta. Zapytajcie Szołtysika, Lubańskiego, Musiałka, Wilczka jak ich wprowadzał do Górnika. Dyrygował nimi, wypracowywał pozycje. Nigdy nie strofował jeśli któryś z nich nie wykorzystał sytuacji, strzelił niecelnie. Jego odpowiedzią było... wypracowanie następnej okazji, świetne podanie w uliczkę, na wolne pole. I młodzi, zwłaszcza ci, którzy byli pojętnymi uczniami, na każdym kroku odwdzięczali się Polowi, który na boisku był dla nich ojcem.

I chyba będzie dalej, bo nie wyobrażamy sobie Ernesta bez piłki. Dzisiaj kończy karierę piłkarską, jutro rozpocznie pracę trenerską. Właśnie z tymi najmłodszymi. Dawniej liczyliśmy na jego grę, teraz liczyć będziemy na piłkarzy, którzy spod jego fachowej ręki powinni trafić do jedenastki Górnika. Będziemy mu za to bardzo wdzięczni. Wdzięczność i uznanie za grę wyrażali nie tylko kibice. Pol zdobył w 1963 roku „Złote buty" redakcji „Sportu" dla najlepszego piłkarza sezonu. Szczyci się posiadaniem tytułu Zasłużonego Mistrza Sportu. Najwyższe władze państwowe w uznaniu jego zasług dla polskiej piłki przyznały Ernestowi Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. W kolekcji trofeów posiada również medale za wybitne osiągnięcia sportowe, złotą odznakę „Zasłużonego w rozwoju dla województwa katowickiego"...

Żegnając go dzisiaj jako zawodnika wcale się z nim nie rozstajemy. Nie rozstają się działacze Górnika, kibice, młodzież. Dziękując mu dzisiaj za „już", czekamy na nowe sukcesy na trenerskiej niwie. Szczerze ich Ernestowi życzymy.

KARIERA ERNESTA... W LICZBACH

● Z piłką zetknął się po raz pierwszy w rodzinnej Rudzie Śląskiej. Jako 14-letni chłopak grał już w drużynie juniorów Slavii. Na awans do zespołu seniorów nie musiał długo czekać. Trener odkrył drzemiące w nim wielkie możliwości i wówczas Pol bronił barw klubu w pierwszej jedenastce. W 1950 roku uczestniczył w pojedynkach eliminacyjnych o awans do II ligi.

● W 1952 roku Pol został powołany do odbycia służby wojskowej. Trafił do łódzkiego GWKS. Długo tam jednak nie zagrzał miejsca. Występując w reprezentacji Łodzi przeciwko drużynie stołecznej zachwycił obserwatorów tego spotkania doskonałą formą i razem z piłkarzami Warszawy po meczu wyjechał do CWKS. Walnie przyczynił się do zdobycia dwu mistrzowskich tytułów i dwu Pucharów przez jedną z najlepszych w tym okresie drużyn klubowych Europy.

● Pierwszy mecz mistrzowski w barwach Górnika rozegrał Ernest w dniu 31 marca 1957 roku właśnie przeciwko Legii. Wygrał Górnik 2:1 rozpoczynając wspaniały marsz po serię pięknych sukcesów.

● Pierwszą bramkę w ligowym meczu zdobył w dniu 15 kwietnia 1957 roku. Górnik grał wówczas z Zagłębiem. Wynik — 2:2.

● Ile spotkań rozegrał Pol w barwach Górnika? Tego dokładnie nawet sam Ernest nie pamięta. Wiadomo, że 210 razy występował w ligowych meczach, 75 razy w międzynarodowych, 42 w pucharowych i około 300 w towarzyskich i sparringowych. Jeśli dodamy jeszcze 49 występów w reprezentacji Polski, wówczas bilans będzie wyglądał imponująco... **ponad 670 spotkań.**

● Pierwszy mecz międzynarodowy rozegrał Pol przeciwko „Tatabanya" Banyasz w dniu 4 kwietnia 1957 roku. Zabrzanie wygrali z Węgrami 4:1.

● Pierwszą bramkę w meczach międzynarodowych zdobył w pojedynku ze Standard Liege (5:0 dla Górnika). Było to 25. 11. 1957 r.

● Pola oglądała również piłkarska widownia w turnieju o Puchar redakcji „Sportu". W dniu 10 lutego 1957 roku Pol walnie przyczynił się do rozgromienia Kolejarza Czechowice, zapisując na swoim koncie trzy gole.

Ten „matematyczny" życiorys jest jeszcze jednym dowodem klasy zawodnika. Zamknął nim Ernest pierwszy — sportowy rozdział. Teraz czekamy na następne fakty do tej optymistycznej rubryki. Czekamy na nazwiska piłkarzy, którzy wyjdą spod ręki Wielkiego Sportowca. Liczymy na to, że Ernest wychowa nowego... Pola.

NASTĘPCY POLA MISTRZAMI POLSKI

Górnik Zabrze — mistrz Polski juniorów.

Górnik nie miał w poprzednich latach szczęścia do utalentowanych juniorów. Organizowano masowe turnieje dzikich drużyn, przeprowadzano selekcję, wybierano najlepszych, którzy zostawali członkami sekcji piłkarskiej zabrzan, ale dobrej drużyny działacze i sympatycy naszego mistrza nie mogli się doczekać. Dopiero Bolesław Frączek, który w sprawy szkolenia piłkarskiej młodzieży „zagrzebał się po uszy" odniósł wielki sukces. Jego podopieczni po raz pierwszy w historii zabrzańskiego klubu poszli w ślady swoich starszych kolegów i również wywalczyli prymat w kraju. Najpierw, w rozgrywkach finałowych, których byli gospodarzami, młodzi górnicy zdystansowali Cracovię, Odrę i Wartę, później w finałach MP w Olsztynie pokonali „Stadion", Zawiszę i zremisowali z Warmią. Pięć punktów (bez straty bramki!) wystarczyło do zdobycia mistrzowskiego tytułu. Kiedy juniorzy wrócili do Zabrza, Pol, Ośliżło, Floreński i pozostali piłkarze ośmiokrotnego mistrza złożyli na ręce swoich... następców gratulacje i najlepsze życzenia.

W drużynie mistrza juniorów występowali: **Liszka, Zyszczyński, Bloch, Wieczorek, Gorgoń, Cybis, Korbel, Wanat, Deja, Pawlik, Burek, Michacz, Kostka, Koś i Holeczek.** Czterech spośród wymienionych piłkarzy występowało w reprezentacji Polski juniorów. Deja, Gorgoń i Wanat poddani zostali ligowemu egzaminowi. Trener Kalocsai najwięcej nadziei wiąże z Dejąm, który w ćwierćfinałowym spotkaniu o puchar „Trybuny Robotniczej" z Polonią w Częstochowie zdobył dla Górnika obydwie bramki będąc jednym z najlepszych piłkarzy na boisku.

PRZEDSTAWIAMY NASZYCH GOŚCI

Djurgarden Sztokholm — dzisiejszy przeciwnik piłkarzy Zabrza

Szwedzi są jednym z najstarszych partnerów naszych piłkarzy. Bliskie serdeczne stosunki jakie łączą polskie i szwedzkie piłkarstwo, mają już przeszło 40-letnią tradycję. Pierwszy międzypaństwowy mecz Polska — Szwecja rozegrany został w 1922 r. Po nim przyszły następne. Przerwane podczas wojny kontakty — wznowione pamiętnym tournee Norrkoepingu po Polsce w 1946 roku — przybrały szczególnie na sile w ostatnim dziesięcioleciu. Czołowe drużyny klubowe Szwecji są dziś częstymi gośćmi na naszych stadionach, podobnie jak zespoły polskie w Szwecji. Reaktywowane zostały spotkania międzypaństwowe, systematycznie odbywają się pojedynki reprezentacji młodzieżowych i juniorów.

Szwedzi to nie od dziś doskonali piłkarze. Gdyby FIFA przyznawała nagrody za jakość „wyprodukowanych" zawodników, pierwszą otrzymaliby bezwzględnie nasi północni sąsiedzi. Wystarczającą legitymacją ku temu byłoby dostarczenie ponad stu wyborowych piłkarzy zawodowym klubom Włoch, Francji, Hiszpanii, Szwajcarii, Szkocji i NRF, w okresie 1945—1965. „Dostawy" te zapoczątkowała emigracja drużyny mistrzów olimpijskich z Londynu (1948), której tercet: Green, Gunnar Nordahl i Liedholm uchodzi za najlepszą środkową trójkę ataku powojennego dwudziestolecia. Kolejny eksport czołowych zawodników Szwecji nastąpił po zdobyciu przez nią trzeciego miejsca na MŚ w 1950 r. w Brazylii. Który kraj utrzymałby się po takim upływie krwi w czołówce? Szwedzi dopięli tej sztuki. Talenty rodziły się u nich jak na zamówienie, reszty dokonała właściwa praca szkoleniowa. Ukoronowaniem jej było zdobycie wicemistrzostwa świata w 1958 r. Po wygranych z Meksykiem 3:1, Węgrami 2:1, remisie z Walią 0:0, zwycięstwach nad ZSRR 2:0 i NRF 3:1 — Szwedzi ulegli dopiero w finale Brazylii 2:5. Nazwiska: Berkmarka, Hamrina, Skoglunda i Simonssona, wpisane zostały w poczet najlepszych zawodników turnieju, po czym poszli oni w ślady: Nordahla i Greena. Hamrin jest do dziś jedną z największych gwiazd zawodowego futbolu we Włoszech.

Ostatnie trzy lata były dla Szwedów nieudane (szczególnie bolesna była porażka w Sztokholmie z NRF 1:2, która wyeliminowała ich z finałów MŚ 1966). Niepowodzenia te — efekt nieustającej emigracji — nie oznaczają jednak, że szwedzki futbol przestał się liczyć na arenie międzynarodowej. Mimo niewątpliwego kryzysu, drużyny szwedzkie są nadal wysoko notowanym i atrakcyjnym partnerem. Ceni się je za wysoką kulturę gry, za doskonałą technikę każdego zawodnika, za szybkość, bojowość i skuteczność.

Typowym przedstawicielem szwedzkiej szkoły piłkarskiej jest dzisiejszy przeciwnik Górnika Zabrze: **DJURGARDEN SZTOKHOLM.** Pełna nazwa klubu brzmi **Djurgardens Idrottsfoerening.** Jest to jedno z najstarszych i najbardziej zasłużonych towarzystw sportowych Szwecji. Założone 12 marca 1891 r. obchodziło przed rokiem jubileusz swego 75-letniego istnienia i jakże owocnej pracy. Gdybyśmy chcieli wyliczać wszystkie sukcesy Djurgardenu na przestrzeni 76 lat, nie starczyłoby stron tego programu.

Djurgarden podobnie jak Górnik jest klubem wielosekcyjnym. Sekcji tych ma aż 17. Liczba członków 3.500. Największe sukcesy zanotowali i notują w dalszym ciągu piłkarze i hokeiści. Z jak najlepszej strony zna ich nie tylko Szwecja i Skandynawia, ale i reszta Europy. Wszędzie, gdzie występowali zdobywali uznanie nawet, gdy ponosili porażki. Wysoki poziom reprezentują również szermierze Djurgardenu, piłkarze ręczni, tenisiści, narciarze, kolarze i drużyna bandy.

Na koncie piłkarzy figuruje osiem tytułów mistrzowskich. Cztery zdobyli, gdy mistrzostwa odbywały się systemem pucharowym. Należy bowiem wiedzieć, że liga w Szwecji powstała dopiero w 1925 r. Do tego czasu odbywały się tylko rozgrywki pucharowe, których zwycięzca zostawał równocześnie mistrzem kraju. Pierwszy triumf pucharowy Djurgarden odniósł w 1912 r., trzy następne w 1915, 1917 i 1920 r. Cztery złote medale w lidze przypadły mu w latach 1957, 1959, 1964 i 1966. Zeszłoroczny sukces stanowił niebywała sensacje. Po zdobyciu mistrzostwa 1964 roku Djurgarden stracił niemal cała drużyne. Wśród „uciekinierów" znajdowało sie kilku reprezentantów Szwecji wraz z trenerem Torstenem Lindbergiem.

W trwających obecnie mistrzostwach Djurgarden zajmuje drugie miejsce, mając o punkt mniej od lidera, którym jest Malmoe FF.

W 76-letniej hisorii klubu były oczywiście i lata „chude". Kilkakrotnie na przykład piłkarze Djurgarden musieli opuszczać ekstraklasę. Żadne jednak niepowodzenia nie załamywały działaczy i zawodników. Wyciągali z nich właściwe wnioski, wracali zawsze w szeregi najlepszych.

A oto krótka biografia i charakterystyka dzisiejszych przeciwników mistrza Polski:

BRAMKARZ: Ronney Pettersson (26. 4. 1940 r.), wielokrotny reprezentant Szwecji, zawodnik o świetnym refleksie i doskonałej technice chwytów, specjalność: górna piłka, gra na przedpolu bramkowym.

OBROŃCY: Inge Karlsson (25. 9. 1946 r.), zawodnik reprezentacji młodzieżowej Szwecji. Szybki, energiczny, twardy, prawy obrońca. Występował w Sosnowcu przeciwko Zagłębiu.

Willi Gummesson (8. 4. 1944 r.), zawodnik reprezentacji młodzieżowej Szwecji. Gra na pozycji stopera, forstopera, lub bocznego obrońcy. Dobry taktyk, strateg, ambitnie i nieustępliwie walczący piłkarz. Występował w Sosnowcu.

Bjoern Jonnsson (1944 r.), zawodnik reprezentacji młodzieżowej Szwecji. Stoper lub forstoper. Wraz z Gunnessonem dobrze się rozumieją, tworząc trudną do sforsowania zaporę. Występował w Sosnowcu.

Jan Erik Sjoeberg (14. 9. 1946 r.), lewy obrońca, zawodnik reprezentacji młodzieżowej Szwecji. Najmocniejszy punkt defensywy Djurgarden. Występował w Sosnowcu.

POMOCNICY: Claes Cronqwist (1947 r.), zawodnik reprezentacji „B". Fachowcy wróżą mu wielką przyszłość.

Conny Granqvist (30. 3. 1947 r.), pomocnik rozgrywający, bardzo wszechstronny i utalentowany piłkarz. Występował w Sosnowcu.

NAPASTNICY: Jan „Saelto" Svensson — prawoskrzydłowy, dobry technik, groźny przebojowiec, ekwilibrysta. Zawodnik wymagający ustawicznej czujności ze strony obrońców przeciwnika.

Kay Wiestahl, prawy łącznik, zawodnik o dobrej technice, niezwykle pracowity, operujący na całej długości boiska.

Svenn Lindmann (19. 4. 1942 r.), najlepszy aktualnie zawodnik Djurgardenu, reprezentacyjny środkowy napastnik, lub lewy łącznik Szwecji. Zawodnik uniwersalny. Specjalność: mierzone podania na dostartowanie, gra bez piłki. Wynik dzisiejszego meczu będzie w dużym stopniu zależny od tego, czy obrona Górnika potrafi ograniczyć mu swobodę działań. Występował w Sosnowcu. W ub. sezonie zdobył dla Djurgardenu 12 bramek w lidze.

Roland Magnusson — środkowy napastnik lub lewy łącznik.

Peder Persson (30. 3. 1938) — lewoskrzydłowy. Zawodnik dynamiczny, pełen fantazji, dobry drybler i niebezpieczny strzelec. Najlepszy obok Lindmanna napastnik Djurgardenu. W ub. sezonie ligowym zdobył 11 bramek.

W rezerwie znajdują się **Wahlsten** (bramkarz), **Stig Akerström, Bo Nillsson** (lewoskrzydłowy) — nabytek z drugoligowego Haessleholm), **Janne Ohmann i Rols Fransson.**

Trenerem drużyny jest wieloletni kapitan Djurgarden i wielokrotny reprezentant Szwecji: **Goesta „Knivsta" Sandberg.** Zapytany przez dziennikarzy szwedzkich jak ocenia szanse swego zespołu w eliminacjach z Górnikiem, Sandberg odpowiedział:

— Postaramy się nie przynieść Szwecji wstydu. Mamy ambicję wykazania w Chorzowie, że niedarmo nazywa

się nas „żelaznymi kamieniami".

P. S. Na honorowej liście mistrzów ligi szwedzkiej figuruje dotychczas 12 drużyn. Najwięcej tytułów zdobył: Norrkoeping — 11, następnie Malmoe FF — 6, IFK Haelsingborg — 5, DJURGARDEN, GAIS i Elfsborg po 4, IFK Goeteborg — 3, AIK i Oergryte po 2 oraz Sleipner Norrkoeping — 1.

Do roku 1925 najlepszą drużyną piłkarską Szwecji był Oergryte, który zdobył jedenastokrotnie puchar kraju. Djurgarden wygrał tę konkurencję czterokrotnie (1912, 1915, 1917, 1920).

Goesta Sandberg
Trener

MISTRZOWIE SZWECJI w PKME

Pięć drużyn reprezentowało dotychczas Szwecję w Pucharze Mistrzów Europy. Największym sukcesem Szwedów są — jak dotychczas — awanse do ćwierćfinału, uzyskane przez Djurgarden w 1955 roku i Malmoe w 1960 roku. Djurgarden startuje w PKME po raz trzeci.

Wyniki:

1955/56	1/8	Djurgarden — Gwardia Warszawa 0:0 i 4:1
	1/4	Djurgarden — Hibernian (Szkocja) 1:3 i 0:1
1956/57		Szwedzi nie startowali
1957/58	1/8	Norrkoeping FK — Crvena Zvezda 2:2 i 1:2
1958/59	el.	IFK Goeteborg — Jeunesse Esch 2:1, 0:1 i 5:1
	1/8	IFK Goeteborg — Wismut Karlmarxstadt 2:2 i 0:4
1959/60	el.	IFK Goeteborg — Linfield Belfast 1:2 i 6:1
	1/8	IFK Goeteborg — Sparta Rotterdam 1:3, 3:1 i 1:3
1960/61	el.	Malmoe — IFK Helsinki 3:1 i 2:1
	1/8	Malmoe — CDNA Sofia 1:0 i 1:1
	1/4	Malmoe — Rapid Wiedeń 0:2 i 0:2
1961/62	el.	IFK Goeteborg — Feyenoord Rotterdam 0:3 i 2:8
1962/63	el.	IFK Norrkoeping — Partizan Tirana 2:0 i 1:1
	1/8	IFK Norrkoeping — Benfica Lizbona 1:1 i 1:5
1963/64	el.	IFK Norrkoeping — Standard Liege 1:1 i 2:0
	1/8	IFK Norrkoeping — Milan 1:1 i 2:5
1964/65	el.	Malmoe — Lokomotiw Moskwa 3:8 i 2:0
1965/66	el.	Djurgarden — Lewski Sofia 2:1 i 0:6
1966/67	el.	Malmoe — Atletico Madryt 0:2 i 1:3

KOŃCOWA TABELA UBIEGŁOROCZNYCH MISTRZOSTW LIGI SZWEDZKIEJ

Djurgarden	22	15	3	4	46—17	33
Norrkoeping	22	12	5	5	53—24	29
Elfsborg	22	11	7	4	40—26	29
Goeteborg	22	12	5	5	44—34	29
AIK	22	12	3	7	36—26	27
Oergryte	22	8	7	7	44—39	23
Oerebro	22	8	4	10	42—44	20
Gaís	22	7	6	9	19—27	20
Malmoe FF	22	6	7	9	32—34	19
Helsingborg	22	4	9	9	28—46	17
Brage	22	5	1	16	23—53	11
Degerfors	22	2	3	17	21—58	7

TABELA WSZECHCZASÓW LIGI SZWEDZKIEJ

O poziomie i pozycji jaką zajmuje Djurgarden w szwedzkim futbolu świadczy m. in. również tabela wszechczasów szwedzkiej ekstraklasy. Djurgarden zajmuje w niej X miejsce, mając na swym koncie 509 pkt. zdobytych w 21 sezonach. (Tabela nie uwzględnia bież. sezonu.)

Klub	lig. sezon	Ilość gier	Zwyc.	Rem.	Por.	Bramki	Punkty
IFK Goeteborg	40	889	432	179	278	1962—1437	1043
AIK	40	889	395	188	306	1844—1476	978
Helsingborg	40	889	399	178	312	1860—1501	976
Norrkoeping	34	759	379	162	218	1613—1166	920
Malmoe FF	32	715	351	162	202	1473—1039	864
Elfsborg	34	746	326	144	276	1504—1347	796
Gaís	33	735	313	154	268	1367—1253	780
Oergryte	24	526	249	99	178	1167— 889	597
Degerfors	24	528	200	117	211	867— 877	517
Djurgarden	**21**	**473**	**202**	**105**	**166**	**894— 836**	**509**
Sandvikens IF	21	471	165	81	225	775— 948	411
Landskrona	19	418	141	82	195	741— 938	364
Sleipner	16	352	137	61	154	702— 738	335
Halmstad	13	295	98	62	135	484— 615	258
IFK Malmoe	13	297	90	63	144	428— 619	243

UWAGA: Mistrzostwa ligi szwedzkiej datują się od 1924 roku.

AKTORZY SPOTKANIA

IF DJURGARDEN SZTOKHOLM

Trener: **GOESTA SANDBERG**

Kierownik drużyny: **BO BRATTLOF**

1) Pettersson
2) Inge Karlsson
3) Jonsson
4) Sjöberg
5) Gummesson
6) Cronquist
7) Wiestal
8) Svensson
9) Persson
10) M. Karlsson
11) Wahlsten
12) Granquist
13) Jörnlind
14) Olafsson
15) Magnusson
16) Nilsson
17) Aström
18) Forsberg
19) Johansson
20) Eklund
21) Hellström
22) Hoflin

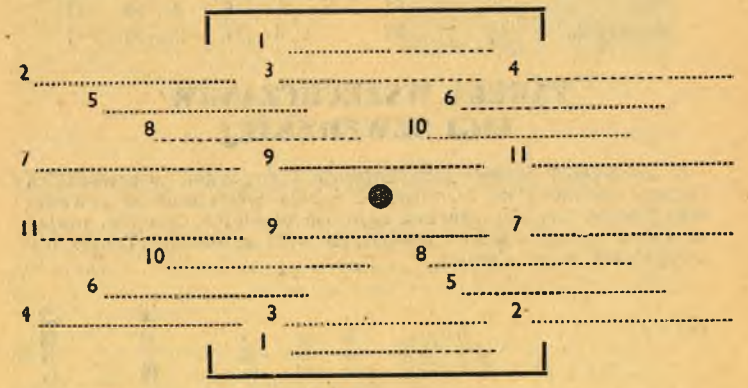

GÓRNIK ZABRZE

Trener: **Dr GEZA KALOCSAI**

Kierownik drużyny: **MARIAN OLEJNIK**

1) Kostka
2) Gomola
3) Olek
4) Kuchta
5) Oślizło
6) Floreński
7) Latocha
8) Gwozdek
9) Strączek
10) Gorgoń
11) Kubek
12) Szołtysik
13) Skowronek
14) Deja
15) Wilczek
16) Lubański
17) Musiałek
18) Lentner

Spotkanie prowadzić będą, arbiter główny: **Gloeckner**, na liniach: **Schulz** i **Zuelow** (wszyscy z NRD).

W wykropkowane miejsca wpisać skład podany przed zawodami przez spikera.

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO „SZCZYGŁOWICE“ w Knurowie III

zatrudni natychmiast

GÓRNIKÓW, ŁADOWACZY, CIEŚLI GÓRNICZYCH oraz ROBOTNIKÓW NIEWYKWALIFIKOWANYCH w wieku od 18 do 40 lat przy pracach dołowych.

Wynagrodzenie według Układu Zbiorowego obowiązującego w przemyśle węglowym. Robotnicy podejmujący pracę po raz pierwszy na dole kopalni, otrzymują dodatek stabilizacyjny 200,— zł miesięcznie w okresie jednego roku a następnie premię z „Karty Górnika“ oraz za nienaganną pracę w pierwszym roku pracy otrzymują nagrodę po 6 miesiącach 400,— zł, a po roku 800,— zł. Ponadto otrzymują bezpłatnie odzież roboczą, koszt której zostaje umorzony po 6 miesiącach nienagannej pracy.

Robotnikom zamiejscowym zapewnia się zakwaterowanie w domach górnika oraz pełne wyżywienie odpłatne w stołówkach przy każdym Domu Górnika z tym, że w pierwszym miesiącu zatrudnienia otrzymują kredytowe wyżywienie spłacane w 5-ciu miesięcznych ratach.

Robotnicy roczników poborowych korzystają z przywileju reklamacji od odbycia zasadniczej służby wojskowej o ile podejmują pracę na dole kopalni do dnia 15 lutego każdego roku. Robotnicy posiadający na utrzymaniu rodzinę — otrzymują deputat węglowy 6 ton w naturze i 2 tony w ekwiwalencie pieniężnym rocznie.

Zgłaszający się winni przy sobie posiadać:

1. **dowód osobisty z adnotacją wymeldowania się na czasowy pobyt do Knurowa III, jak również przyjęcia i zwolnienia z pracy;**
2. **Książeczkę wojskową z adnotacją wymeldowania się jak w dowodzie osobistym;**
3. **Zaświadczenie z ostatniego miejsca pracy;**
4. **Świadectwo ukończenia 7 klas szkoły podstawowej.**

Informacji udzielają i przyjęć dokonuje dział zatrudnienia kopalni.

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO „GLIWICE"
w GLIWICACH

zatrudni natychmiast na dole i na powierzchni ponad 300 pracowników: górników, mł. górników, ładowaczy, kombajnistów, elektromonterów, telemonterów, ślusarzy, cieśli, murarzy, pracowników do obsługi maszyn i urządzeń oraz pracowników niewykwalifikowanych.

Z miejscowości pow.: gliwickiego, strzeleckiego, kozielskiego, leżących na trasach linii autobusowych górniczych, dowożących pracowników do Kopalni „Gliwice", a więc: Dąbrówka przez Pyskowice, Dziewkowice przez Strzelce Opolskie, Jaryszów przez Ujazd, Łaziska przez Strzelce Opolskie, Markowice przez Rybnik, Zimna Wódka przez Ujazd — Rudziniec, Żerniki, Żędowice przez Pyskowice, Bargłówka przez Ostropę, Łącza przez Bierawę — Ostropę, Łęg — Zawada przez Łącza przez Ostropę, Rudno przez Ostropę, Żernicą przez Ostropę.

Stawki płac na dole są wyższe o 10 procent, a w przodkach są wyższe o 20 procent w porównaniu z innymi kopalniami.

Zarobki miesięczne brutto kształtują się następująco:

1. średni zarobek w przodkach węglowych ok. 4.500,— zł
2. średni zarobek rzemieślnika (fachowca) na dole ok. 3.200,— zł
3. średni zarobek pracown. niewykwalifik. na dole ok.2.400,— zł
4. średni zarobek rzemieślnika na powierzchni ok. 2.800,— zł
5. średni zarobek pracownika niewykwalifikowanego na powierzchni ok. 2.000,— zł

Zarobek indywidualny zależy od wykonania normy pracy, wydajności kwalifikacji i stażu pracy.

Pracownicy otrzymują ponadto:

— żonaci — 6 ton węgla w naturze i 2 tony węgla w ekwiwalencie pieniężnym;
— kawalerowie — 2 tony węgla w ekwiwalencie pieniężnym;
— dowóz do pracy po zniżonej opłacie (z powiatu gliwickiego, strzeleckiego, raciborskiego);
— specjalne premie za dobrą pracę w I roku zatrudnienia;
— specjalne premie i inne przywileje z „Karty Górnika";
— ubrania robocze i ochronne;
— opiekę lekarską w kopalnianym ośrodku zdrowia;
— wczasy nad morzem, w górach, wycieczki (po niskich opłatach);
— możliwości otrzymania mieszkania spółdzielczego na ogólnych zasadach.

Kopalnia „Gliwice" jest kopalnią rozwojową, rozbudowującą się i mechanizującą się na dole i na powierzchni.

Kopalnia produkuje węgiel koksujący najwyższej jakości dla koksowni i na eksport.

Prowadzi się kursy zawodowe wszystkich specjalności, najlepszych pracowników kieruje się do technikum górniczego.

Zgłaszający się powinni posiadać:

1. dowód osobisty;
2. skierowanie z urzędu pracy (Prez. Pow. Rady Narodowej);
3. zwolnienie z ostatniego miejsca pracy;
4. opinię z ostatniego miejsca pracy;
5. świadectwo ukończenia szkoły podstawowej, zawodowej, wzgl. technikum.

Kandydaci, którzy ukończyli 18 lat, a nigdzie nie pracowali, powinni posiadać odpowiednie zaświadczenie z Prezydium Rady Narodowej.

ŚLĄSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO KONSTRUKCJI STALOWYCH I URZĄDZEŃ PRZEMYSŁOWYCH
„MOSTOSTAL"
Zabrze, ul. Wolności 262

prowadzi roboty

w dziedzinie:

budownictwa stalowego i aluminiowego oraz montażu urządzeń przemysłowych w kraju i za granicą, w zakresie:

hal i urządzeń przemysłowych, hal sportowych, budynków szkieletowych, mostów i zbiorników na gazy i ciecze, kominów, masztów radiowych i telewizyjnych, kolejek linowych, towarowych i turystycznych, aluminiowych ścian osłonowych i stolarki aluminiowej oraz konstrukcji aluminiowych typu inżynierskiego, aparatury i instalacji dla przemysłu. Bliższych informacji udziela Dział Zleceń i Faktur przedsiębiorstwa, Zabrze, ul. Wolności 262.

PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT GÓRNICZYCH W GLIWICACH

przyjmuje pracowników kwalifikowanych

(elektryków, ślusarzy) i niewykwalifikowanych od 18 do 40 lat do pracy pod ziemią w oddziałach kopalń węgla kamiennego: „Sośnica" — w Sośnicy; „Knurów" — w Knurowie i „Gliwice" — w Gliwicach.

Płaca według obowiązującego w przemyśle węglowym Zbiorowego Układu Pracy. Ponadto podejmujący pracę pod ziemią po raz pierwszy otrzymują:

a) bezpłatny przydział ubrania i butów roboczych (koszty umarzane są po 6-ciu miesiącach nienagannej pracy);
b) premię za nienaganną pracę 400,— zł po 6 miesiącach i 800,— zł po roku pracy;
c) dodatek stabilizacyjny w wysokości 200,— zł miesięcznie w pierwszym roku pracy.

Pracownicy posiadają możliwość podnoszenia swoich kwalifikacji przez szkolenie wewnątrz zakładowe.

Zgłoszenia do pracy przyjmuje i wszelkich informacji udziela Dział Zatrudnienia Przedsiębiorstwa Robót Górniczych w Gliwicach, plac Boh. Stalingradu 4.

ARTYKUŁAMI SPOŻYWCZYMI W ZABRZU

zaprasza

do probierni win

„BALATON"

Zabrze, ul. Wolności 268

Sprzedaż po cenach detalicznych

KATOWICKIE ZAKŁADY SPOŻYWCZE PRZEMYSŁU TERENOWEGO W KATOWICACH

oferują:

10% KWAS MLEKOWY — SPOŻYWCZY w butelkach 1/4 l, w cenie 5,50 za 1/butelkę.

— produkt produkowany na czystym cukrze,
— w gospodarstwie domowym zastępuje ocet,
— jest doskonałą przyprawą przy sporządzaniu potraw,
— dwukrotnie rozcieńczony — stosuje się do zapraw zup, sosów, sałatek oraz galaretek mięsnych i rybnych,
— dodany do potraw podnosi ich smak i atrakcyjność,
— reguluje trawienie i pobudza apetyt.

„CITROSAN"

— w butelkach o pojemności 1/4 l w cenie 7,50 złotych za 1/butelkę.

W gospodarstwie domowym stanowi doskonałą przyprawę do napojów, sałatek i jarzyn.

ZABRZAŃSKIE ZAKŁADY GASTRONOMICZNE W ZABRZU

Przyjemnie spędzisz czas na dansingach w następujących lokalach

Zabrskich Zakładów Gastronomicznych:

Rest. „Bagatela" — Zabrze, ul. 3 Maja 14
Rest. „Teatralna" — Zabrze, ul. Brodzińskiego 2
Rest. „Helenka" — Zabrze-Rokitnica, osiedle „Helenka".

ZABRZAŃSKIE ZAKŁADY NAPRAWCZE PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO w ZABRZU

wykonują remonty:
kombajnów węglowych bębnowych, przenośników taśmowych, przenośników zgrzebłowych;

produkują:
urządzenia wydobywcze, koła linowe, urządzenia przyszybowe, elementy układów hydrauliki siłowej, urządzenia sortowni i płuczek;

produkują:
części zamienne do maszyn i urządzeń górniczych, jak: koła zębate, osie i wały, pokrywy łożyskowe i zamykające części do pomp.

W związku z tym Zakłady zatrudnią wysoko wykwalifikowanych:
ŚLUSARZY MASZYNOWYCH,
TOKARZY
FREZERÓW
SZLIFIERZY

Zgłoszenia przyjmuje dział kadr w Zabrzu, przy ul. 3 Maja 89. Reflektujemy na pracowników miejscowych, posiadających możliwości dojazdu do pracy.

SKOCZOWSKIE ZAKŁADY WYROBÓW FILCOWYCH

Skoczów, ul. Mickiewicza 62

Telefon: nr 331

POLECAJĄ:

KAPELUSZE —

najnowsze modele, fasony i kolory, najwyższa jakość filcu włosowego z puchu zajęcy i królików.

Cena detaliczna od 140 do 360 zł.

STOŻKI —

na kapelusze damskie, pełna gama kolorów, welury i zamszowe

Cena detaliczna od 110 do 150 zł.

ORS OBSŁUGA RATALNEJ SPRZEDAŻY

ODDZIAŁ WOEWÓDZKI P. P. „ORS" z siedzibą w Zabrzu

posiadający sieć placówek „ORS" na terenie województwa katowickiego,

OFERUJE SWOJE USŁUGI

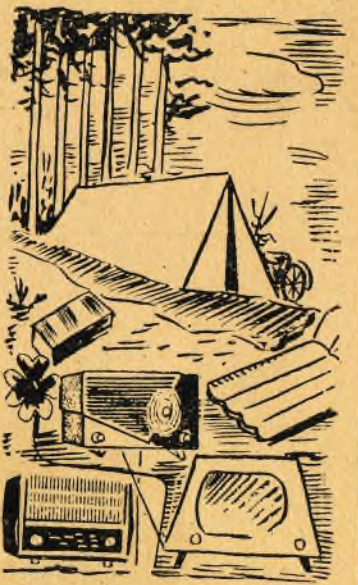

w zakresie kredytowania zakupów ratalnych szerokiego asortymentu artykułów przemysłowych na bardzo dogodnych warunkach, a mianowicie

- **rowerów,**
- **skuterów,**
- **motorów,**
- **aparatów fotograficzn.,**
- **radioodbiorników,**
- **i telewizorów.**

Po dokonaniu wpłaty 10 proc. wartości towaru, staniesz się właścicielem wyżej wymienionych artykułów.

Niezależnie od tego „ORS" oferuje P. T. Klientom swe usługi w zakresie sprzedaży ratalnej odzieży, mebli, sprzętu zmechanizowanego, maszyn i urządzeń oraz innych artykułów.

KREDYT „ORS-"
UŁATWI PRZYJEMNE SPĘDZENIE URLOPU!

CENA 2,— ZŁ

WYDAWCA: KS „Górnik" Zabrze. Redaguje: red. Franciszek Gorzelany ■ Druk: RSW „Prasa" Katowice. Zam. 3648/67. Nakład: 5.000+30.
E-11